

Og naar det kan det, er det, fordi, som jeg sagde før, det danske Landbrugs Udvikling paa Privatejendomsrettens Grundlag har været af en saadan Art, at man stadig har oparbejdet nye Værdier, opsparet disse Værdier og nedfældet dem i Grunden i sikker Forvisning om, at her var en Arv, der var lige saa meget værd som den, der er anbragt i andre Formueværdier, at her var en Kapital, som med lige saa stor Sikkerhed kunde paaregnes at give stor Forrentning gennem fortsat Drift som andre Kapitalværdier.

Hvis dette Interessemoment borttages — altsaa hvis der skal blive nogen stor social Virkning af dette Lovforslags Gennemførelse —, saa vil ingen mere være interesseret i at øge sin Jords Ydeevne. Ingen kan forlange, at de to Mænd, der gaar hen over Marken i en Landkommune, skal vurdere efter andet end det, de ser, naturligvis med Hensyntagen til de givne Vurderingsregler, men det vil dog i høj Grad blive Markens Afgrøder, der kommer til at betinge deres Vurdering. Og naar dette er Tilfældet, vil en opsparet Værdi, nedfældet i Jorden i Form af Jordens forøgede Udbytte, kunne bidrage til, at den Mand, som anbringer sin opsparede Kapital paa den Maade, kommer til at betale en yderligere Ekstraskat, som borttager hans Interesse i at nedfælde i sin Jord den opsparede Kapital. Hvis dette Interessemoment falder bort, falder hele Grundlaget for en intensiv Driftsform indenfor det danske Landbrug bort, og kun gennem Fortsættelse og Udvidelse af den intensive Drift er der Mulighed for, at det danske Landbrug kan imødegaa de Vanskeligheder, som de kommende Tider sikkert vil føre med sig.

Jeg skal slutte disse mine Betragtninger med yderligere at fastslaa, at dette Lovforslag ikke er Udtryk for noget Retfærdighedskrav — og det vil man heller ikke kunne bevise —, men det er en ny Skattekilde, som er nødvendig, fordi man gennem en demokratisk Styreform har en uudslukkelig Tørst efter stadig nye Indtægter.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger til det, der er fremført overfor det foreliggende Lovforslag. Jeg takker de ærede Ordførere Hr. Wilmann, Hr. Pinholt og Hr. Henningsen for deres velvillige og anbefalende Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. Wilmann sagde ganske rigtigt, at Lovforslaget, som det foreligger nu, i ingen Henseender betegner en Forbedring af det tilsvarende Lovforslag i Fjor. Men naar

Lovforslaget er fremsat i denne Form, hvorved det er i Overensstemmelse med det Udvalgsflertal, der stillede Ændringsforslag til Lovforslaget i Fjor, er det ud fra den Betragtning, at det dannede et godt Grundlag for en videre Forhandling. Naar det ærede Medlem, der nu til sidst talte, sagde, at han betragtede Lovforslaget som en udstrakt Haand til et andet Parti, der ikke var med i Fjor, nemlig Venstre, er hans Opfattelse ganske rigtig. Det ærede Medlem Hr. Pinholt, der talte paa Venstres Vegne, erkendte ogsaa, at Lovforslaget nu var af en saadan Beskaffenhed, at det dannede et rimeligt Grundlag for en videre Forhandling, og lod jo ogsaa falde Bemærkninger om, at det var hans Opfattelse, at der var Mulighed for allerede i indeværende Rigsdagssamling at naa til et Resultat.

I det af mig i Fjor fremsatte Lovforslag var der en Bestemmelse om, at Hartkornsskatten og Gammelskatten skulde nedfældes, skulde være stedsevarende Skatter, der laa fast paa de paagældende Ejendomme. Denne Bestemmelse er nu faldet bort, da det ikke var muligt at opretholde den; men tillige er der ogsaa sket Ændringer i Bestemmelserne om, hvorvidt der kan opkræves Ejendomsskyld ved Siden af Grundskyld eller ikke. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Ejendomsskyld ikke var noget ukendt Begreb i det af mig i Fjor fremsatte Lovforslag, thi ogsaa efter det kunde der opkræves Ejendomsskyld.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt karakteriserede Venstres Stilling ved en Udtalelse om, at Venstre vilde: lige Skat paa lige Jord, men vilde ikke paa nogen Maade være med til at inddrage Grundværdierne, Jordværdierne gennem Grundskylden. Det ærede Medlem kunde have tilføjet, at Lovforslaget, som det her foreligger, heller ikke indeholder Bestemmelser, der tager Sigte herpaa. Hvis jeg skulde karakterisere Lovforslaget, som det nu foreligger, kunde jeg med Rette sige, at det er et Lovforslag, som i meget begrænset Omfang forandrer de nuværende Grundskatter i By og paa Land, og som giver Mulighed for en rimeligere og retfærdigere Beskatning end den Beskatning af faste Ejendomme, der nu finder Sted i Kommunerne.

At den nuværende Beskatning er urimelig, i mange Henseender ganske ved Siden af de Forhold, som vi nu arbejder under, vil enhver kunne forstaa. Det, jeg imidlertid synes er det mest urimelige ved den nuværende Beskatningsform, er, at man i en Tid, da vi har den største Bolignød, vil lægge store Skatter paa Boligerne, endogsaa